

[Pelle Voigt]

mellem rige og fattige og mellem Øst og Vest har frembragt en kaprustning, som, hvis den ikke brydes, kun kan føre til ét resultat: en katastrofe, hvorefter de få overlevende vil have grund til at misunde de døde.

Danmarks virkelige sikkerhedsbehov tilsiger os at bryde halehængspolitikken til EF og NATO og udforme en alternativ udenrigs- og forsvarspolitik, der fremmer fred og nedrustning og aktivt virker for en ny økonomisk verdensorden. At det er muligt for et land i vor del af verden at føre en selvstændig udenrigspolitik, bevises ikke bare af lande som Sverige og Østrig eller af en stormagt som Frankrig, men også af et land som Grækenland efter det længe imødesete systemskifte.

På baggrund af den amerikanske udenrigsministers klare støtte til det tyrkiske militærdiktatur er der særlig grund til at hilse den danske fordømmelse af dette torturregime velkommen og at støtte kravet om, at det nu indklages for Menneskerettighedskommissionen. I Latin- og Mellemamerika må Danmark klart støtte kampen for demokrati og sociale fremskridt uanset den vrede, det vil vække i USA. Vores støtte må nu især gælde El Salvador og Guatemala, hvor titusinder hvert år dræbes med USAs hjælp og velsignelse.

Vi må tage afstand fra interventionstruslerne mod Cuba, Grenada og Nicaragua og udtrykke støtte til befrielsesbevægelsen i El Salvador, sådan som Frankrig og Mexico for nylig gjorde det i deres fælleserklæring.

I Mellemøsten må Danmark kræve Israels besættelse af arabiske områder bragt til ophør og støtte oprettelsen af en uafhængig palæstinensisk stat side om side med Israel som foreslået bl.a. i den saudi-arabiske fredsplan. Som første skridt i denne retning må vi anerkende PLO som det palæstinensiske folks eneste retmæssige repræsentant, og i det sydlige Afrika må Danmark først og fremmest stræbe efter at få apartheidstyret bragt til ophør og få standset dets ulovlige besættelse af Namibia.

Den selvstændige udenrigspolitik, som SF lægger op til, betyder naturligvis ikke alene uafhængighed af USAs stormagtsdominans, men af enhver form for stormagtsvælde overhovedet, herunder Sovjetunionens. SF deler også helt og fuldt den fordømmelse af militærstyret i Polen, som er kommet til udtryk

15 Ft

fra en lang række socialistiske og kommunistiske partier. Polen er gennem de sidste par år blevet et af de farlige internationale brændpunkter på grund af de herskende lags modstand mod arbejderklassens kamp for at omforme Polen til et socialistisk demokrati.

SF kræver i lighed med regeringen krigsretstilstanden afskaffet, de internerede frigivet, de demokratiske rettigheder genetableret og samfundsdialogen genoptaget. Alle demokratiske og socialistiske kræfter må lægge det stærkest tænkelige moralske pres på Polen med dette for øje. Samtidig advarer vi indtrængende imod, at den ulykkelige udvikling i Polen anvendes som påskud til yderligere optrapning af den internationale spænding og kaprustningen.

De amerikanske sanktioner gavner ikke kampen for socialistisk demokrati i Polen, men forringer tværtimod muligheden for at holde en afspændingsproces i live. Derfor er vi tilfredse med, at de vesteuropæiske regeringer, også den danske, ikke i denne sag har fulgt den amerikanske optrappingspolitik. Vi konstaterer samtidig, hvordan man viger for det amerikanske pres. Truslen i sidste NATO-communicé om, at Genève-forhandlingerne kan komme i fare som følge af udviklingen i Polen, er således dødsensfarlig. Jo mere spænding der er, jo mere er der brug for nedrustningsforhandlinger. Håbet om, at sådanne nedrustningsforhandlinger kan komme i gang, og at de kan føre til resultater, ligger først og fremmest i styrken af de voksende fredsbevægelser i Vesteuropa.

Hvis fredsbevægelsen fortsat skal vokse i styrke, er det afgørende, at den frigør sig fra enhver afhængighed af den ene eller den anden supermagts politik. Kun en uafhængig fredsbevægelse kan løse de livsvigtige opgaver, som skal løses. Det gælder i første omgang om at forhindre yderligere optrapning ved at standse udstationeringen af nye atomraketter i Vesteuropa. Det må også forhindres, at spændingen i Europa øges ved en udvidelse af NATO, som det i øjeblikket påtænkes med planerne om Spaniens indtræden.

SF sætter sin lid til den uafhængige fredsbevægelse, og vi vil gøre vort til at styrke den, ikke mindst gennem kampen for atomvåbenfri zoner i Europa, som nu vil kunne yde afgørende bidrag til den internationale afspænding. I vort område står kampen for